

ZARZĄDZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W GDAŃSKU

z dnia 26 czerwca 2020 r.

w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego
w rezerwacie przyrody „Mewia Łacha”

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020, poz. 55 i 471) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się szlak udostępniony dla ruchu pieszego w części zachodniej rezerwatu przyrody „Mewia Łacha”.

§ 2. 1. Szlak udostępniony dla ruchu pieszego znajduje się na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa w zarządzie Urzędu Morskiego w Gdyni Obwodu Ochrony Wybrzeża Sobieszewo w oddziałach leśnych 49 b i 49 c¹⁾.

2. Przebieg szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego na tle mapy Urzędu Morskiego w Gdyni Obwodu Ochrony Wybrzeża Sobieszewo przedstawia mapa stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

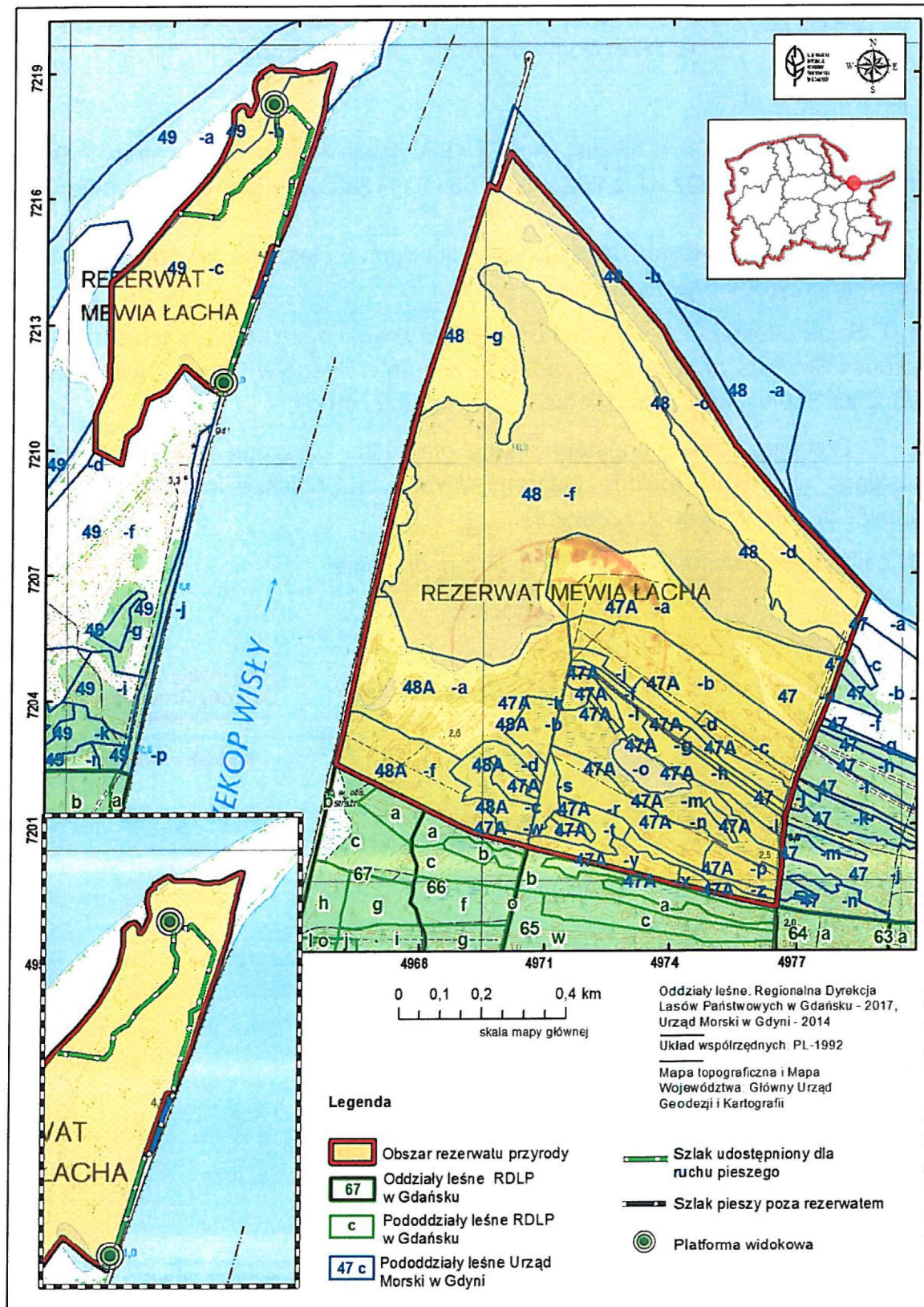

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Gdańsku

Radosław Iwiński

¹⁾ według Planu Urządzenia Lasu dla Urzędu Morskiego w Gdyni na lata 2017-2026

z dnia 26 czerwca 2020 r.

Przebieg szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego na tle mapy Urzędu Morskiego w Gdyni Obwodu Ochrony Wybrzeża Sobieszewo

Uzasadnienie

Udostępnienie rezerwatu przyrody dla ruchu pieszego, zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55 i 471), następuje po wyznaczeniu szlaku przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Rezerwat „Mewia Łacha”, został uznany na mocy na mocy § 4 Zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 9 października 1991 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. Nr 38 poz. 273).

Celem ochrony w rezerwacie jest *„zachowanie ze względów dydaktycznych i naukowych, kolonii lęgowych rzadkich gatunków rybitw, miejsc lęgowych, odpoczynku i żerowania ptaków siewkowatych i blaszkodziobych oraz krajobrazu stożka ujściowego Wisły.”*

Rezerwat to bardzo ważny obszar dla ptaków w trakcie ich wędrówek w tej części Europy – szczególnie dla ptaków z rzędu siewkowych (siewki, mewy i rybitwy) oraz dla zimujących kaczek, kormoranów i perkozów. Wśród ptaków migrujących na szczególną uwagę zasługuje biegus zmienny, którego dzienna liczebność dochodzi do 300 osobników, letnie stada mewy małej należą do największych stad tego gatunku w Europie. Rezerwat stanowi największą w Polsce koncentrację gniazdujących rybitw (rzecznej, czubatej, białoczelnej). Jest przy tym jedynym w Polsce stanowiskiem lęgowym rybitwy czubatej i popielatej. Ponieważ najcenniejsze dla ptaków są tereny otwarte - plaże, linia przyboju, łąchy przybrzeżne, nowe wyspy i półwyspy oraz wydmy w początkowych stadiach rozwoju - zachowanie krajobrazu otwartego na możliwie jak największej części stożka przyujściowego jest kluczowe dla ochrony ornitofauny. W rezerwacie można spotkać również rodzinę bobrów, jak też regularnie pojawiające się na łąkach foki szare, których stado jest współcześnie największym spotykanym na południowym Bałtyku. Ponadto teren rezerwatu jest cenny pod względem florystycznym. Na urozmaiconej mozaice siedlisk (plaże, wydmy, jeziora przymorskie, trzcinowiska, kanały, siedliska leśne, zarośla wierzbowo – olszowe) występuje 365 gatunków roślin naczyniowych, a wśród nich 39 gatunków szczególnej troski, w tym 8 taksonów podlega ochronie ścisłej: dzięgiel litwor nadbrzeży, kukulka, kruszczyk rdzawoczerwony, kruszczyk szerokolistny, mikołajek nadmorski, tajeża jednostronna, rokitnik zwyczajny i Inica wonna.

Istotnym zagrożeniem dla celu ochrony rezerwatu jest wzmożony ruch turystyczny szczególnie w okresie letnim. Rezerwat jest bardzo popularny wśród turystów nie tylko z Polski, ale również z zagranicy. Niekontrolowany ruch, zarówno na łąkach, jak i na plaży, może doprowadzić do utraty lęgów ptaków gniazdujących, w tym do zniszczenia miejsc gniazdowania największej w Polsce kolonii rybitwy czubatej, jak również od niedawna odbywającej lęgi bezpośrednio na piasku sieweczki obrożnej. Dlatego też w sezonie lęgowym zapewnia się ochronę tych miejsc, zwłaszcza lęgów rybitw, poprzez patrolowanie terenu rezerwatu ze szczególnym uwzględnieniem łąch. Niezwykle istotny jest również sposób ukierunkowania ruchu turystycznego poprzez wyznaczenie szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego,

na którego przebiegu znajduje się platforma widokowa pozwalająca na obserwację łach z często odpoczywającymi fokami oraz umożliwiającą obserwację ptaków na plaży. Na platformie w sezonie lęgowym organizowane są przez Grupę Badawczą Ptaków Wodnych Kuling spotkania edukacyjne, a zwierzęta można obserwować przez lunetę.

Również przy jeziorku „bobrowym” zlokalizowanym na początku szlaku znajduje się platforma widokowa, na obszarze rezerwatu natomiast są tablice edukacyjne i informacyjne.

Ten sposób udostępnienia pozwala na pogodzenie potrzeb obcowania człowieka z przyrodą, ale też przede wszystkim pozwala chronić w rezerwacie najcenniejsze jego elementy – ptaki.

W zarządzeniu wskazuje się wyłącznie szlak pieszy zlokalizowany po stronie zachodniej rezerwatu. We wschodniej części rezerwatu, jeszcze kilka lat temu ścieżki uczęszczane były przez turystów, obecnie są pozarastane i trudne do przejścia. Ich rolę jako główny ciąg komunikacyjny przejęła droga leśna znajdująca się poza rezerwatem przy jego granicy wschodniej (biegnąca na północ od l. Bursztynowej w Mikoszewie).

Dlatego też w części wschodniej nie wskazuje się szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego.

Niniejsze zarządzenie stanowi wypełnienie delegacji ustawowej do udostępnienia rezerwatu wskazanej w art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. 2005 r., Nr 94 poz. 794) obszary i miejsca udostępniane dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych wskazuje się w planie ochrony. Dlatego też w związku z wydaniem niniejszego zarządzenia wyznacza się wyłącznie szlak udostępniony dla ruchu pieszego, a oznaczone na mapie platformy widokowe służą wskazaniu istniejącej infrastruktury, wokół której zlokalizowany jest szlak pieszy.